

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VIII. Pavlus Sadoletvs Rvdolpho Pio S.R.E. Cardinali, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](#)

patru...
quam...
t, in
accidet
enfusio...
n puris...
ex laude...
xperien...
ents, an...
amor...
obis perf...
in subven...
o offici...
lumine...
n de rebo...
offertem...
a te nob...
Illud te a...
n nostra do...
torum, non
i vero agn...
imperialis...
ex tuo pra...
rum eadem
ad me qu...
) mente da...
et, se pote...
qui vident...
ut ea nati...
disciplina...
enim oper...
one, certa...
Quod as...
e confide...
flatus, et
erilim comp...
a cupientem...
remque ob...
n rha deci...
arque allo...
quend

meritatis viri, cuius virtute ac monumentis nostra haec etas il-
luminatur, & ad posteritatem commendatior futura est. Deinde, ut
nam ex tua aliquorum dierum confucundine, aliquid ipse ad
eum meum transferre, quod ad optimum atq; honestissimum
sit, ut mihi constitueretur. Nam cum haec sola fe-
runtur, quoniam nulli constituerendum valeret. Nam cum haec sola fe-
runtur, quoniam nulli constituerendum valeret. Nam cum haec sola fe-
runtur, quoniam nulli constituerendum valeret. Nam cum haec sola fe-
runtur, quoniam nulli constituerendum valeret.

argit impudicaciam paratum, ut felicit in meis vita rationibus
proponam et eo, atque moderarer fierem: meque ad praestan-
tium, qui in ea sunt, exemplum arque imitationem con-
ducant, quanto per me Bembus aspectus exoptandus
et qui mihi vassus totius urbis esse instar potes? Quare statuebam
in auctoritate redire antequam in Galliam me referrem: maneoq;
etiam in sententia: modò fiet illud quod diximus, de tem-
pore, quod cogitabamus reuerti. Nam si expectabimus Apri-
lumatorem, ne omnino videbimus. At si quis interuenierit casus,
evolue coger reuerti, id quod potius formido, aliud erit mihi
conveniens atque expeditius iter suscipiendum: atque ita, ad
modum tui iuris, atque hysmis laborem, illud etiam mihi
gratiascolet incommodum, quod tuo mihi optatissimo con-
sideratione citius. Quicquid autem ceperimus consilij, te de
ceterorum faciemus. Vale, decimo Calend. Decembris M. D.
XXXV. Roma.

VIII.

PAVLVS SADOLETVS RVDOLPHO

Pro S. R. E. Cardinali, S.P.D.

Dilectus cito mensis agitur, cum ego & F. Molfa no-
stris, la. fr. Fallopium ciuem nostrum iuuenem honesto lo-
cum, ac liberaliter institutum, amplitudini tuae diligenter
contendimus: atq; omni studio ac precibus contendimus,
ut communice cupidum ac sicutem familiaritatis tuae, velles in
fidei et familiariae tuam recipere: multaque addidimus, quam-
obrem ille tantopere id eupereret, & tu nolle non deberes. Atque
hoc nobis (quod te meminiisse non dubito) quodam die factum
est cum ad prandium apud te, certo consilio, ego atq; Molfa ve-
nimus: cumq; a te laute ac peramante accepti, loquendo (vt
te deambulando, in angustam quandam ac penitissimam bi-
bacterie tua parte soli tecum vna perueniessemus, opportunum
locum, vi non inde tu facilè, nisi ea quam a te petebamus,
venias data elabi posse viderere. In quo illud mihi sanè gra-
tia non imprimis incundum accidit, quod præclarū eo die spe-
ciem eximie cuiusdam liberalitatis atque humanitatis tuae.

Ecce 3 Nam

Nam cùm à nobis vehementius premeret: ac tibi quoniam cupiditati nostræ, quemadmodum voluisses, obiecqui factum posse, rei familiaris tua non paucæ vt tute affirmabas, id quod etiam agnoscemus ipsi difficultates obstante: vidi te mente sapientia habitantem, utrum maior tibi cōmodū ratiō benda esset, an studij ac voluntaris noſtre: quāsi tibi dūmis se nobis quippiam abs te pertentibus non faciat facere, quām ouī rei familiaris tua rationes atq; commoda facere. Itaq; ea tuā amplitudine tua inita est ratio, quæ & rebus tuis commode, æquē nobis futura esset grata. Peristi enim à nobis, vt certos quot, & opinor menses, Fallopium ipsum sustinere fe, ac cum dum tuū expectare iubemus: quo tempore domesticas tuas facultates explicari posse sperabas, auchis per eos dies ex Gallo sacerdotio vestigalibus tuis. Tum enim demum te illi, nobis tantopere pro eo laborantibus morem esse gesturum. Quod ex Fallopio renuntiauimus, magnū te quidam per nos adeperat esse arbitrius est: ac cum magnas nobis, tum ampliandas maximas apud nos gratias egit. Sibi enim facile aiebat fore, quidū tu velles expectare: vt qui nulla necessitate, nullaque inopina tuā ex opere familiaritatem adduceretur: sed sola extimū hominū predicatione, qua de tua virtute, & animi magnitudine summaq; humanitate incredibilis pene est, studio atq; amorem accensus & inflammatuſ, euperet ei viro cultum arq; operari dicere, cuius ipse ex nomine & familiaritate fecerit orationes dicit, vt tu breui interiecto tempore, à summo Pont. ad Gallale gem legatus de pace mitterere. Et paulò post fecuta est ipsa hystrix nostræ: cum ea vna ab yrbe profecta: tantaq; deinceps te imprimis interprete ac administro, inter maximos principes tractari que fuerunt, vt nihil de eiusmodi priuatis teat, cogitandi quidem d' retur loci. Nunc autem cum sedatis his banatum rerum agitationibus, & publica re bene confundatur, quoniamque ad priuatas suas rationes, atque ad infinitum consilia reuerteri licet: admonet nos perpetui lui optati Fallopio, siquique nunc demum post decimum mensem, patet administrationem familiaritatem tuam petiri: meque & Molſam sponte expellat. Nos verò, praetantissime Rodulphus, fidem illi audire praefare non possumus, nisi benignitate ac liberalitate transueatur. Itaque Molſa quidem qui isthie adest, communione causam nostrā apud te agit pluribus. Quem est sciebam, quod ipsius suavitatem excelleatremque doctrinam, apud te apparet gratiosum esse, nec verò minus cum valere eloquentia gramine que verborum, quam gracia: vt ubi ille praelens esset, mea vox commendatio nō magnopere desideranda esse videretur, tandem ego quoque meam fidem ac diligentiam homini amicissimo

probarem, has ad amplitudinem tuam dedi literas: te etiam atq; cum rogans & obsecrans, ut & quum te ac facilem postulatis nos
cautus, hominemq; imprimis honestum & probū, necnon
fugit quamvis industria arque artificio præditum, qua de re
tuum alias sum locutus, benignitate tua amplecti atq; in tuis
elevulis posserim cum ille non casu, ut pleriq; faciunt, ad fami
liam tuam appertendam delatus sit: fed vnum te ex vniuerso
explicandum istuc virorum numero, sibi iudicio certo dele
gero, quem patronum totius fortunæ constitueret sua. Hunc si
ut te admittis, atq; in familiam tuam receperis: equidem ubi
auto polliceti, magnam te ex illius fide ac tollertia volupatem
elevaris. Muli fane cum illud gratissimum erit, propter ami
cini comodum, cuius ego cavia vehementer cupio: cum etiā
attingo, quam honorificum apud municipes meos Mutinenses
nullum fuit ac graciosum, tanti videti esse apud summos vi
to commendationem meam, ut illorum benevolentiam ac gra
tiam dubius meis conciliare, eosq; opera ac diligentia mea iuu
te possim. Quid si vides mihi amplius esse, ac penè gloriosum:
admittere debes, me tibi, cuius bonitate ac beneficentia cā apud
meo furo laudem affecurus, quam maximam ac perpetuā gra
tiam pro tanto beneficio habiturum: & ad multis eas & gra
tias suis cum Patrio meo communies habeo, rui amandi ac o
mnibus studiis colendi causas, maximam etiam ex hoc tuo in me
genito & proprio collato beneficio cumulum accessurum esse.
Vde VIII Calend. Nouemb. M.D.XXXVIII.Carpent.

IX.

IAC SADOL. PAVLO SADOL. S.P.D.

DICO OCTAVO die postquam à te discesseram, Mutinā
deinde, ibi Alfonsum fratrem offendit valen
tem, & illa certe que quidem domesticas ad res pertinent. Sed
illi precepimus fuit aduentus meus. Et si enim imperium no
natur, qui ego accipiebar, de mea tamē voluntate fuerat dubius:
irā, dum quadripropositio. Nostrī quidem ciues officiōe atque
autem vita ad me & salutatum frequentes adierunt. Ego
illo tempore Flotbellum Bononiam misi, & ad Farnesium literas,
atq; diffundens de morte filii mei, & simul exponens, quam mi
la gravis cunctis venire in Italiam, & alienissimo meo tempore
terribilis insiperere. Petebam autem ut transactō cum Cæsare col
loquio, hucce mihi Carpentoracē reverti, quod iam vnum atq;
sum a summo Pontifice experitem beneficium. Erat & illa ex
equo in hercis, me non continuò Bononiam profectum esse,
qui de via fessus, aliquot dierum quiete, reficiendi mei causa.

E e 4 indi-